

BEHARANGOZÓ ÉS ELŐADÓI FELHÍVÁS

MTA Gazdálkodástudományi Bizottság
Tudásmenedzsment Munkabizottsága

„Mi és MI”

***Együttműködés a mesterséges intelligenciával a
munka világában***

című konferencia

Helyszín: **Pannon Egyetem**, 8200 Veszprém, Egyetem u. 10., B épület, II.
emeleti konferenciaközpont

Időpont: **2025. október 7. 9:00-16:00**

A 2025. évi rendezvény célja, hogy párbeszédet teremtsen a tudomány, az üzleti szféra és a közsféra képviselői között a mesterséges intelligencia munkahelyi alkalmazásának lehetőségeiről és kihívásairól. A rendezvény középpontjában az ember és a mesterséges intelligencia közötti együttműködés áll: hogyan alakítja át az MI a munkaköröket, a döntéshozatalt, a tudásmegosztást és a szervezeti kultúrát, valamint milyen etikai, jogi és társadalmi kérdéseket vet fel. Várjuk mindazokat, akik kutatóként, gyakorlati szakemberként vagy érdeklődőként hozzájárulnának a témáról szóló közös gondolkodáshoz.

Előadásra jelentkezni, az alábbi linken lehet: <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfT2yPPVeuI7uMQv21o-klpo5P-3-4KDDQeJAuGFc5cWN3QRQ/viewform>

Előadói jelentkezések határideje: 2025. szeptember 22.

Résztevői jelentkezések határideje: 2025. október 1.

Az előadói jelentkezésekről a konferencia Programbizottsága dönt, illetve jelez vissza a jelentkezők számára.

A Konferencián a részvétel díjmentes!

Veszprém, 2025. szeptember 8.

A kontinentális jogrendszer elemi szintjeinek tesztelése COPILOT támogatással

(Testing the elementary levels of the continental legal system with COPILOT support)

Pitlik László, KJE

Kulcsszavak: robot-jogász, érdekegyeztetés, békéltetés, logika, érveléstechnika

Kivonat

Egyesek szerint nem jogászként ilyen kérdésekkel foglalkozni: quasi tilos. Mások szerint igazi megújulás csak külső szemlélők által érhető el – bármilyen rendszerről is legyen szó.

A kontinentális jogban bírák, hatósági szereplők gyakran hivatkoznak arra, hogy a *„hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.”* Ez a gondolat hallucinált (részleges, önkényes, innentől esetlegesen érdek-vezérelt, vagy úm. „csak” dilettáns) valóságérzékeléshez vezet és az ezeket értelmező következtetések révén teljesen elveszíti a kapcsolatot a valódi történésekkel és így a társadalommal.

Ezzel szemben a precedens-alapú jogfilozófiák legfeljebb azt korlátozzák, mihez (milyen objektumokhoz = esetekhez/perekhez) képest kell egy adott ügyet (objektumot=esetet) értelmezni, de a korábban már értelmezett objektumok attribútumai kényszerűen rendelkezésre állnak, ha másként nem, akkor pl. az ügyvédek számára – érvelési alapként. Az objektum-attribútum-mátrix (OAM)-alapú gondolkodás innentől egyszerre logikusabb, matematikailag érettebb, mint a hallucinált valóság önkényes értelmezését jelentő alternatívák világa.

Az összes LLM modell (így a COPILOT) maga is OAM-alapú, így anélkül tud racionális támogatást adni jogi folyamatokban, hogy egy húsvér, ráadásul precedens-alapúságra szocializált jogászt kellene bevonni érdekegyeztetési/békéltetési folyamatokba. Csak a tényeket kell a prompt-ban átadni és persze a kérdést, melyre választ várunk.

Az előadás és a full-text konkrét esettanulmányokból emel ki részleteket annak érzékeltetésére, mennyire lehet torz a hallucinált valóságok önkényes értelmezése, ill. milyen ingyenes támogatást tud adni a COPILOT a hivatali pozíciókban magukat „szakértőként” eladni kívánó, de rendszerszintű minőségbiztosítási támogatással nem rendelkező (tanulásképtelen szervezeti modellben működtetett) emberi logikai zavarok kapcsán?!

Az eddigiekből szervesen következik, hogy a jogász szakma illene, hogy az egyik leginkább érintett szakterülete legyen az MI-orientált jövőnek, mert az MI garantálja, hogy a homo homini lupus (az ember embernek farkasa) működésmód minimalizálható legyen. Az ellenérvek alapvetően érzelmi jellegűek: egyesek nehezen tudnak bármit is kezdeni azzal, hogy róluk ne egy másik ember ítéljen. Ez a gondolkodásmód azonban neveléssel módosítható: pl. már az is elegendő, ha közszolgálati jellegű műsorokban állandóan tematizálásra kerül, hogy a XXI. századi civilizációt végtelen mennyiségben és komplexitással hatják át algoritmus-orientált technológiai megoldások...

Bevezetés

Az Olvasóban már a cím és/vagy a kivonat kapcsán felmerülhet az egyszerű kérdés: miért is kell ezzel a jelenségkörrel mesterséges intelligencia-fejlesztőként, de nem jogászként foglalkozni?

A válasz egyszerű: az MI-fejlesztés egy Turing-teszt-orientált gondolkodásmód, s ha lehetséges olyan mesterséges rendszert alkotni, mely hasonlóan viselkedik az emberi megoldásokhoz, akkor az szakmai értelemben siker. Ennek a logikus, minőségbiztosított (cél-függvény-orientált, optimalizáló) gondolkodásmódnak triviális mellékterméke, hogy az emberi megoldások kritikai aspektusai előbb-utóbb megkerülhetetlenül kezelendők lesznek, hiszen, ha egy MI-alapú megoldás már van olyan jó, mint egy emberi, akkor az újabb kérdés már csak az lehet: Lehet-e jobb az MI-alapú megoldás, mint az emberi kötődésű megoldás?

A válasz: LEHET! Ha lehet, akkor a megértés-orientált MI-fejlesztésnek arra is válaszokat kell adni: mi által lesz jobb egy mesterséges rendszer, mint egy emberi megoldáshalmaz?

Itt és most a jog területén teszünk több apróbb kirándulást annak érzékeltetésére, mit is várhatunk már egy ingyenes COPILOT-támogatástól a magunk és a jogrendszer számára? (A COPILOT véletlenszerűen került kiválasztásra a lehetséges alternatívák közül...)

Szakirodalmi háttér

A szakirodalmi háttér kapcsán kiemelendő, hogy nem csak a jog, de pl. az orvoslás/gyógyítás is két, egymást kiegészítő, egymással versengő paradigma mentén fejlődik: az intuitív emberi orvosok (évezredek át csak) saját szenzoros érzékelésükkel értelmezték a beteget, a betegséget. Ezzel szemben a képalkotó eljárásokra, labor-eredményekre, vagyis általában véve a mérésekre alapozó alternatív világban az adatok alapján a diagnózis és/vagy a terápia levezetése stratégiai szinten semmivel sem másabb, mint a jelenlegi LLM-megoldások működési logikái: a prompt szavai után milyen szóval illene folytatni a gondolatot? (vö. a rendelkezésre álló adatokhoz mely diagnózis/terápia illik leginkább?) Az ideális rendszer pedig valahol a két pólus között keresendő: az emberi intuíciót meg kell támogatni adatokkal...

Mivel manapság már bárki hozzáférhet LLM támogatásokhoz, s szabadon megfogalmazhatja saját kérdéseit prompt-ok formájában, így a szerzők önkényes szakirodalmi bohóckodásainak egyre kevesebb az értelme. A szerző nehezen tudja kitalálni: mi is hiányzik egy-egy Olvasónak. A szerkesztők/kiadók is csak saját önkényüket hangoztatják. Az LLM-alapú Olvasó-kondicionálás azonban a mindenkori Olvasó tényleges igényei alapján lehet képes korlátlan értelmező, kivonatoló támogatást adni. Így a szerzői szakirodalmi alapvetések jelzésértékűre zsugorodhatnak – végre!

Itt és most tehát szakirodalmi alapvetésként a fentiekén túl egy címlista kerül megadásra, mely címlista önmagában is értékes, hiszen a szerző számára releváns problématerképre enged gyors rápillantást.

A nem LLM-alapú, de OAM-orientált viták néhány esete a közlekedésszabályozás/szabálytalanságértelmezés optimalizálását érintette:

- Közlekedési döntések racionalitásának modellezése: avagy a cipzár-elv automatikus alkalmazásának lehetőségei a közlekedés-optimalizálásban - http://miau.my-x.hu/miau/239/kvant_behavior_patterns_v1.docx

- Robotsofőr – avagy szakmai vita a közlekedésszervezés jövőjéről és jelenéről (Robot-driver or discussion about the future of traffic regulation) - http://miau.my-x.hu/miau/205/robotizalt_kockazatelemzes.doc

COPILOT-alapú esettanulmányok (vö. <https://www.google.com/search?q=copilot+site%3Amiau.my-x.hu>, ill. <https://miau.my-x.hu/miau2009/index.php3?x=e0&string=copilot>, avagy a szuverén Olvasó által egyedül is bejárható kereséstámogató utak):

1. COPILOT, mint független konstruktivitás szakértő - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT1_mint_fuggetlen_szakerto.docx
2. Egy biztosító és szakértői logikai vergődése vs. a Copilot, mint független szakértő - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT2_mint_fuggetlen_szakerto.docx
3. Vajon egy bírósági döntés is lehet gondatlan/szakmaiatlan/korrupst? - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT3_mint_fuggetlen_szakerto.docx
4. Copilot, mint független szakértő és az általa nyújtott jogi tanácsadás jogászok általi értelmezései - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT4_mint_fuggetlen_szakerto.docx
5. Professzionális céges adatvédelem vagy sorozatosan dilettáns ügykezelési rétegek? - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT5_mint_fuggetlen_szakerto.docx
6. A Copilot, mint független szakértő: Vásárlók Könyve - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT6_mint_fuggetlen_szakerto.docx
7. Becstelen butaság esetén a COPLIT empátiájának szintjei - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT7_mint_fuggetlen_szakerto.docx
8. Copilot-kísérletek: Szépkártya 2025 - https://miau.my-x.hu/miau/318/copilot1_ellentmondas_feloldasa.docx
9. Copilot-kísérletek: ismeretlen tettesek?! - https://miau.my-x.hu/miau/318/panasz_copilot.docx
10. (további esettanulmányok folyamatosan képződnek az Élet által kínált esetek feldolgozása során)

Esettanulmányok kivonatai és tanulságai

Az alábbiakban a szakirodalmi fejezet sorszámozott listája alapján kerülnek esettanulmányok kivonatolásra és értelmezésre:

1. Konstruktivitás definíció: Prompt = „Kérek szépen egy részletes definíciót a „konstruktív párbeszéd” fogalma kapcsán, mely definíció alkalmas lesz Számodra egy konkrét levélváltás kapcsán arra, hogy a levélírók nyelvi szinten tetten érhető konstruktivitásának azonosságát/különbségét minél inkább objektíven (vö. pl. a minél inkább félreérthetetlenül mérhető szövegstatistikák alapján) meg tudd majd ítélni Te, mint Copilot (mint nagy nyelvi modell)! „ - (Remélhetőleg a fenti prompt nem lépi túl az egyébiránt a prompt-októl elvárt minél nagyobb részletesség kapcsán a konkrét helyzetre vonatkozó (in)direkt befolyásolás határát, vagyis a fenti prompt bármilyen levelezés kapcsán olyan megoldást vár el a Copilot-tól, ami egy konkrét ügyben mindennemű részlehajlástól mentes, vagyis kellően pl. tudományos igényű...)
 - a. A konstruktivitás definíció igényét egy levélváltás katalizálta, ahol egy bűnöző/bűnsegéd/bűnleplező/felbújtó (vagyis egy „rossz-fiú”) saját értéktelenségét azzal kívánta kompenzálni, hogy magára aggatott mindenféle nemes jelzőt, pl. konstruktivitás jelzőjét...

- b. A COPILOT, mint független szakértő feladata az volt, hogy szembesítse a bűnös oldalt sunyi hazugságaival – objektíven, ahol az objektivitás alapja a COPILOT szövegbányászati potenciálja volt (vö. vita).
 - c. Természetesen a bűnösök nem arról ismerse meg, hogy hatni lehet rájuk tisztán logikai alapon (esetleg inkább erőszakkal – vagy úgy sem). Ettől függetlenül a COPILOT tükre olyan objektív tükör esélyét jelenti, melyben egy önmagát hazug módon pozicionáló külső megfigyelők számára leleplezhető, ill. kabát-lopás-ügybe kevert áldozatnak nem kell védekeznie, csak a tükör léteire rámutatnia...
- 2. Prompt = „Létezik-e olyan jogszerű paraméteregyüttállítás, s ha van ilyen, mik ezen együttállási paraméterek jogi alapjai, mely alapján egy biztosító többet követelhet ügyfelétől úgy, hogy ezen többlet-követelés tényét az ügyfél nem tudja meg soha, hiszen a biztosító nem értesíteni az ügyfelet a képződött többletről? NEM kell semmit többet tudnod! Tehát ez egy gondolat kísérlet keretében feltett kérdés - egy úgy nevezett jogrendszereszt! A kérdés pontosan az, hogy létezhet-e ez a többlet-kicsaló eredményállapot jogszerűen? IGEN/NEM, s ha igen, milyen jogszabályok alapján? Ha nem, miért nem?”
 - a. A második esettanulmány lényege, hogy a log-adatok alapján triviális pénzügyi visszaélést a bűnös oldal természetesen körömszakadtáig tagadja, különös akkor, ha ennek címkézése (vö. pl. erőfölénnyel való visszaélés, csalás, stb.) fogyasztóvédelmi/BTK-alapon tételesen aggályos. Vagyis az ügyfélszolgálatok, mint a bármilyen (aljas) céges érdeket megvédeni jogosult és megvédeni akaró bérnyilkos-banda veti rá magát az áldozatra és semmitől nem riad vissza (vö. áldozathibáztatás).
 - b. Az egyébként sikeresen megvívott „csata” végére a biztosító inkább kifizette a jelképes kamatösszeget, mint sem, hogy további erőforrást áldozzon a hamis pozíciói védelmére, de ezen kifizetés is csak és kizárólag olyan szöveggörnyezetben történik meg, hogy pl. „fenntartva minden korábbi álláspontunkat” (=a hazug áldozathibáztatást), de „az ügy lezárása érdekében quasi méltányosságot gyakorolva” kifizetésre kerül az áldozat tételes kára...
 - c. Vagyis a bűn emeli magát erkölcsi magaslatra, s az áldozat semmilyen formában nem érezheti, hogy tényszerűen ő áll a JÓ és a másik fél a ROSSZ oldalon...
 - d. A COPILOT ebben az esetben lényegében egy szimulált per bírójaként jár el és szembesíti a rossz oldalt aljasságának minden rétegével – elfogulatlanul, objektíven, amit egyetlen egy ember (bíró) sem tudhat ilyen szenvtelen tárgyilagossággal megtenni...
- 3. Prompt = „Kérdés: Igaz-e, hogy az államot kár éri, ha egy bírósági döntés értelmében egy 2018-ban a munkáltató által ott és akkor azonnal meg nem váltott szabadságmennyiség megváltása csak 2024-ben, de a 2018-as bérek alapján kerül kifizetésre, hiszen a 6 év alatt realizálódott infláció a nominálisan (tegyük fel) helyes levonások (adó- és járuléktételek) mellett 2024-ben az állami kasszában kevesebbet ér, mint ért volna 2018-ban azonnal? Ez az államot ért kár csak akkor lenne kizárható, ha 2024-ben a 2018-as nominális járandóság helyett az elmaradt kamatok is felszámításra kerülnének, melyek adótartalma az állam kárát kiegyenlítené? Alapos-e az előbbieken megfogalmazott gyanú, vagyis éri-e kár az államot a kamatokról nem rendelkező (gondatlan? / szakmaiatlan? / korrupt?) bírósági döntés nyomán? Válaszodat részletesen indokold!”
 - a. Az apropó triviális: az eleve dilettáns, komplexitáshiányos bírósági döntések ellen elvileg az áldozatok egyénileg léphetnek fel egyre drágább eljárások (fellebbezés, pót magánvád) keretében – történik mindez ahelyett, hogy a rosszak

rosszalkodásának államot érő kárai esetén az állam és a károsultak egy fajta perközösségbe tömörülnének az állam saját érdekében (is)...

- b. A COPILOT szembesíti az inkább „nincs-itt-semmi-látnivaló” elvet valló állami/hatósági szakértőket azzal, hogy ők igenis kötelesek lennének eljárni, s ne zavarja őket az, hogy végre az áldozat nem kerül teljesen kiszolgáltatott állapotba a nálánál szinte mindenkor hatalmasabb gépezetekkel szemben, hanem végre gépezetek gépezetek ellen kellene, hogy harcoljanak, lévén a hatósági dolgozók bérét nem azért fizeti a közösség, hogy hallucinált (részleges, önkényes) valóságélményeket gyártsanak, melyre rámondhatják: nincs-itt-semmi-látnivaló...
 - c. A NAV által az ügyben kiadott állásfoglalás kitér számos könyvelési/elszámolási részletre, DE sorozatosan még csak nem is reagál a lényegi kérdésre: érte-e kár az államot ÉS van-e innentől hivatalból teendője a NAV-nak?
4. Prompt = „Kiindulási tények: egy magyar állampolgár (természetes személy) az Államkincstárnál betétszámlát nyithat és onnan ingyenesen egyenes ági rokon számára betétet vezethet át, azaz pl. a szülő tulajdonjoga egy tetszőlegesen nagy betétösszeg kapcsán a gyermekre átruházható minden költség nélkül. Kérdés: vonhat-e ez a betétátvezetés vagyonosodási vizsgálatot maga után? Kiszabhat-e pl. a NAV bármilyen illetéket, bírságot pl. az átvezetett összeg nagyságrendjétől függően, ha ezzel párhuzamosan egy esetleges öröklés esetén egyenes ági leszármazottak között nincs illetékfizetési kötelezettség és az ajándékozás fogalma készpénz/betét esetén nem értelmezhető?”
- a. Ha pl. egy-egy NAV állásfoglalás formálisan csak a kérdező gondosságát, jóhiszeműségét igazolja, mert ennek tartalma quasi semmilyen eljárás során nem használható fel, akkor egy COPILOT-szakértői vélemény is legalább ennyire hasznos: vagyis megfelel egy hatósági állásfoglalásnak, mely semmit nem garantál, de legalább segít egy-egy konstellációt értelmezni...
 - b. Az esettanulmány rendszerszintű értelmezéseket is kér a COPILOT-tól arra nézve, miként látható ma a robot-jogászok jövőbeli szerepe...
5. Prompt = „Előzmények: Egy dolgozó kikéri egy korábbi munkáltatójától a személyes GDPR aktáját email-ben. Ezt a kérelmet a munkáltató minden további kérdés nélkül visszaigazolja a törvényes határidőre (ami 30 nap). A munkáltató 25 nap elteltével kéri email-en (vö. pl. adatvedelem@intezmeny.hu), mindennemű személyes aláírás nélkül, hogy a dolgozó adja át email-en iratai másolatát személyazonosságának igazolására arról az email-címről küldve a másolatokat, melyről a GDPR-akta kiadását kérte. A munkáltató jelzi, hogy azonnal törli ezen másolatokat azután, hogy értelmezte ezek tartalmát. A munkáltató azt is jelzi, hogy azok a napok, melyek az email-en kért adatok megérkezésével telnek el, nem számítanak bele a 30 napba. Eldöntendő/úrlapszerű kérdések (igen/nem válaszopcióval):
- a. 1. Jogszerű-e a munkáltató (az adatahalászathoz) hasonló email-en történő releváns személyes-adat-kérése? (igen/nem)
 - b. 2. Garantálja-e bármi is a munkavállaló felé, hogy nem épült be fizikailag (hálózati szinten) és/vagy logikailag (munkáltatói oldali rosszhiszemű dolgozók láncolataként) bárki, aki visszaélhet az email-en küldött személyes adatokkal? (igen/nem)
 - c. 3. Van-e ideális megoldás a munkáltatót amúgy kétségtelenül terhelő kötelezettség teljesítését illetően, miszerint akárkinek nem adhatja ki adott személy személyes adatait? (igen/nem)

- d. 4. Nem kellett volna-e már a kérelem befogadását eleve úgy kialakítani, hogy minden nyitott kérdés kezdettől fogva tisztázott legyen? (igen/nem)
- e. 5. Szabad volt-e 25 napot várnia a munkáltatónak? (igen/nem)
- f. 6. Kikötheti-e a munkáltató, hogy a munkavállaló válasza halasztó hatályú, amikor a munkáltatói felszólítás email-en érkezett, mely kapcsán nem igazolható a kézbesítés időpontja? (igen/nem)
- g. 7. Rosszhiszemű-e a munkáltató halasztó hatályra utalása saját érdekeit/előnyeit garantálandó ott, ahol a munkavállaló terhére jogbizonytalanság állhat elő már eleve a levél fizikai megérkezését illetően is? (igen/nem)
- h. Kérem mind a 7 kérdés esetén az igen vagy a nem válasz preferálását és a preferált válaszpóció részletes indoklását!”
- Az apropó többrétegű: egyrészt a válaszadási határidők és a törvényileg előírt „érdemi” válaszadási kötelezettség kettős szorításában a mindenkori kötelezettségek alóli kibújásban érintett rosszakkal szemben pl. NAIH-eljárás nélkül lehet-e logikai szinten érveket felhozni?
 - Másrészt a COPILOT (és a jogászok/ügyfélszolgálati szakértők) fecsegéspotenciálja korlátok közé szorítható-e űrlapszerű kérdés/felelet-keretrendszerekkel?
 - A COPILOT jó szolgaként/szolgáltatóként rávehető a célirányos, aggregált, rövid, űrlapszerű kommunikációra, de a hatósági szereplők per definitionem soha nem válaszolnak űrlapszerűen, még akkor sem, amikor magát az ügyfélkérdést űrlapszerűen felveszik a válaszdokumentumba (vö. legtöbb esetben a hatósági válaszok konkrétum-hiányából az sem derül ki, hogy egyáltalán mi lehetett maga a beadvány lényege)...
6. Vásárlók Könyve jogi helyzetének, tartalmának és formai szabályainak többrétegű értelmezése:
- a. Az esettanulmány szembesíteni kívánja a vélelmezhetően dilettáns és/vagy korrumpált érintetteket (jegyző, rendőrség, ügyészség) azzal, hogy tetszőleges hallucinációk egy állam által definiált, nyomtatásba adott, terjesztett dokumentum (bizonylat: vö. szigorú számadású bizonylat) értelméről, kitöltési szabályairól nem engedhetők meg hatósági szereplőknek azért, hogy a mindenkori jó oldalt súlyos és aljas áldozathibáztatás (félrevezetés) keretei között tartsák...
- b. A COPILOT ilyen esetekben lényegében a valaha jogi tantárgyakból vizsgát tett, de etikátlanul sodródó „szakértőket” quasi levizsgáztatja és annak rendje és módja szerint meg is buktatja, mert esküjükkal ellentétben a rossz oldalt támogatják vagy hasznos idiótaként, vagy érdek-vezérelten. Még a jobb esetek közé tartozik, ha belátható nyomozás keretében, hogy a hatósági dolgozót is megzsarolták a valódi gonoszok...
7. Prompt = „Kiindulási tényállás: egy cég saját érdekében megszólított egy házaspárt és időpontot adott nekik egy online meeting-re egy héttel a cég dolgozói által önkényesen kitűzött meeting előtt. A házaspár elfogadta a cég saját érdekei alapján kijelölt egyetlen időpontot és meg is jelent a kitűzött időpont előtt néhány perccel. A cég nevében valaki közölte a házaspárral, hogy pár perc türelmet kér. A meeting előre tervezett futamideje 30 perc volt. A házaspár 5 perccel a meeting kötelező megkezdése után, mivel a cégtől senki nem jelentkezett be kilépett a meeting-ből elkerülendő a beláthatatlan hosszúságú várakozást. A késés tehát minimum 5 perc volt egy maximum 30 perces megbeszéléshez képest. A türelemkérés oka az volt, hogy a céges dolgozó nem talált szabad konferencia-termet saját bevallása szerint és éppen keresgélt egy szabad termet a meeting kezdete

után. Kérdés: hibát követett-e el a cég, ha nem volt képes a saját maga által előre önkényesen kijelölt időpont betartásához szükséges feltételeket biztosítani és ezzel két embert feleslegesen megvárakoztatott?”

- a. Az ismét csak sikeresen megvívott csata a szakmai becsületről és a másik féllel szembeni felelősségvállalásról szól.
 - b. A COPILOT szerepe triviális: a rosszhiszemű, buta, becstelen pozíciókat felvevőkkel szemben, akik saját hibájuk el nem ismerésében és főleg a következmények fel nem vállalásában érdekeltek, érveket hoz fel az ilyen magatartásmód tarthatatlanságát illetően...
 - c. A hibaelismerésig részeredményként számos gonosz érdekszféra el tud jutni, ami minősített esete az áldozathibáztatásnak, hiszen immár mindkét fél tudja, hogy az áldozat a másik elismert hibájának áldozata, de nincs következmény!
8. Az esettanulmány egy fajta jogi tanácsadásra példa, amikor a bármilyen részletességgel rendelkezésre álló törvények/jogszabályok/végrehajtási utasítások szövegtengeréből egy konkrét kérdésre kell konkrét választ kinyerni. Ez lényegében a legklasszikusabb LLM-feladat...
9. Laikus állampolgári prompt: „Ha egy állampolgár jelzi a hatóságok felé a gyanúját, miszerint korábbi hatósági folyamatok irracionális elhúzódása miatt vélelmezi, hogy a semmitmondó hatósági dokumentumokat kiadó ismeretlen tettesek hivatalból akadályozzák a nyomozásokat, akkor mire kell gondolnia a gyanút vizsgáló pl. nyomozóügyésznek elsődlegesen az ismeretlen tettesi kör konkretizálása érdekében? Kiket kellene elsődlegesen vizsgálnia a rendelkezésre álló hatóság által eddigi kiadott dokumentumok, mint tények alapján? Határozd meg minél pontosabban a nyomozóügyész következő lépését az ismeretlen tettesek halmazába konkrét nevek beemelése céljából!”
- a. Az apropó azon hatósági szakértői mentalitást karikírozza, ahol még a COPILOT is magától értetődően tudná, mit is kell tenni, de a „szakértő” a „nincs-itt-semmi-látnivaló” irányába akarva elmozdulni, saját magát járatja le azzal, hogy nyilvánvaló (óvodás-szintű) logikai meneteket tagad meg: pl. ismeretlen tettesi kör = minden kapcsolódó iratról egyszerűen csak le kellene olvasni az ügyintéző, aláíró személyek nevét és máris megvan a nulladik szintű gyanúsított lista...
 - b. A COPILOT szerepe ismét csak egy fajta objektív tükrö felmutatásában merül ki: a magát jogásznak nevező szembesül azzal, hogy még egy gép is (vö. robot-tanár) képes objektíven leleplezni dilettantizmusát – s ekkor még örülhet a rossz oldalt választó hatósági szereplő, ha nem lesz rábizonyítható a jogellenes befolyás alatt állás sokkal súlyosabb tényállása, hiszen nyilvánvaló (alapos) gyanú esetén nem eljárni hivatalból, az minimum gondatlanság, de ha ennek oka külső nyomás, akkor bűncselekmény...

Vita

A COPILOT semmilyen kompetenciája nem tekinthető hibátlannak (pl. a szövegbányászati képessége sem: vö. mérlegszerű elszámolásra való képtelenség tettenérését feldolgozó esettanulmány: A Copilot mérlegszerű elszámolási képességének tesztelése az európai működő atomerőművek számának esetén - https://miau.my-x.hu/miau/320/COPILOT_atomeromuvek_merlegszeruseg.docx Ennek ellenére: a COPILOT, mely minden reakciója TURING-teszt-alapú, még a hallucinációi is, megfeleltethető egy átlagos emberi halandó hétköznapi képességszintjének (logikájának és logikátlanságának).

A robot-jogász-jellegű COPILOT kompetenciák ingyen és azonnal rendelkezésére állnak az áldozatoknak. A COPILOT-tanácsok értékét a prompt-ok mennyisége, logikai zártsága képes magas szinten garantálni: hiszen a COPILOT-felhasználó addig kérdezhet, míg meg nem nyugtatja magát a COPILOT képességeit illetően, fel nem tárja ennek határait, s esetleg arra a következtetésre nem jut, hogy a COPILOT is csak hallucinál (azaz inkonzisztens részletek halmazát adja válaszként).

Következtetések

A szómágikus, vagyis az önkényes asszociációs láncok világában, ahol a nem precedens-alapú jogfilozófiák és joggyakorlatok mindennapjai átélhetők, a COPILOT az eleve félsikert ígérő húsvér-jogászokkal szembe olyan költséghatékony alternatívát jelent, melyről lemondani quasi tilos.

A jogászok (pl. védő, vádló) közül az egyik ugyanis mindenkor veszít a mindenkori bíró önkényének függvényében. Így a jogi szakértők értéke egy tipikus szerencsejátékhoz hasonlít, ahol a bíró maga az itt-a-piros-hol-a-piros manipulációs térben quasi senki által nem zavartatva kavarhat össze bármit, bárhogy.

A precedens-alapúság irányába nagyon alacsony szintű védelmet jelent rendszerszinten a jogegységi határozatok jelensége, hiszen ezek konkrét perekre nem hatnak visszamenőlegesen...

Ahogy az emberbőrben rendelkezésre álló orvos motivációi sem triviálisan a beteg felé mutatható maximális empátiából állnak csak (vö. gyógyszerlobbi hatása, személyes meggyőződés: pl. homeopátia pártolás/ellenzés), úgy a bíró (s bármely más jogász-jellegű munkakör/feladat) esetén sem érdemes arra számítani, hogy az áldozat áldozati jellege elismerésre kerül. Tehát azok a hétköznapi polgárok, akik inkább emberi bíraktól várnak ítéletet saját ügyeikben, előbb-utóbb szembesíthetők lesznek azon statisztikákkal, hogy a robot-bírászkodásra alapozó rendszer fenntartatóságát leíró statisztikák és az emberi bírákra alapozó rendszerek statisztikái közül melyik lesz a jobb evolúciós szinten.

Ha ideális ember-bírakból indulunk ki, akkor valóban igaz, hogy az emberi szinte ezotériába hajló megérzések erőterei segíthetnek a lényeg megragadásában, de senki ne ringassa magát illúziókba: semmilyen munkaszerűen elvégzett feladat (munkakör, foglalkozás) esetén semmi garancia nincs arra, hogy a Gauss-görbe mely részére eső ember-szakértőt fog ki a mindenkori áldozat. S arról már nem is érdemes itt és most beszélni, hogy a fekete-fehér áldozat-bűnöző szerep a legtöbb jogvitában eleve nem is létezik...

Irodalomjegyzék

Vö. szövegekzi URL-ek

előadás-PPT: <https://miau.my-x.hu/miau/325/20251007.pptx>